

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม มีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว บุคคลในสังคมต้องติดต่อ พบปะเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการสื่อสารความรู้สึคนึกคิด เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกันในการศึกษาหาข้อมูล ความรู้และถ่ายทอดวิทยาการต่างๆ แก่กัน ในด้านเศรษฐกิจ ภาษามีความจำเป็นยิ่งขึ้นในการเจรจาต่อรองด้านการค้าและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้โดยได้รับการจัดลำดับในกลุ่มที่สอง ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้กำหนดให้เรียนทุกระดับชั้น ซึ่งสถานศึกษาสามารถจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนและจัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมที่มีความลึกและเข้มข้นหรือรายวิชาใหม่ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคลตั้งแต่ระดับชั้นที่ 2 ขึ้นไปทุกทักษะในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องพัฒนาทักษะทั้ง 4 ประการ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนไปพร้อมกัน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 5)

ทักษะที่สำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือ ทักษะการเขียน ซึ่งการเขียนเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่นๆ ทั้งนี้เพราะการเขียนต้องอาศัยความรู้และข้อมูลต่างๆ ดังนั้นทักษะการเขียนจึงเป็นทักษะที่จำเป็นต้องฝึกให้กับนักเรียน การสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ จึงจำเป็นต้องฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนไปพร้อมๆ กันเพื่อให้สามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นที่สังเกตได้ว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ถูกวางไว้ในลำดับสุดท้ายของทักษะทั้ง 4 เพราะทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากที่สุดที่ต้องผ่านกระบวนการทางความคิดหลายขั้นตอน

ในการสอนรูปแบบใหม่ๆ ครูจะต้องมีการวางแผนอย่างรอบคอบเป็นขั้นตอนเตรียมสื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่จะนำมาประกอบกิจกรรมการสอนให้มากและสอดคล้องกับเนื้อหาช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นการจัดการเรียน การสอน

ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายโดยการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารด้วยการฟังการพูด การอ่านและการเขียน เรียนรู้อย่างมีความสุขจากการนำหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ไปใช้ ผู้เรียนจะจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นหรือการศึกษา ภาคบังคับและชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้นั้น ผู้เรียนทุกคนจะต้องผ่านการประเมินตามหลักเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด รวมทั้งผู้เรียนต้องผ่านการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียน โดยได้รับการตัดสินในระดับ “ดีเยี่ยม” “ดี” หรือ “ผ่าน” และผลการประเมิน คุณภาพทางการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ (ศติพิมพ์ ศรีกิจ. 2551 : 2) จากการวัดและประเมินผล ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ประจำปีการศึกษา 2559 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มอำเภอขลุง สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ระดับสังกัด พบว่า การประเมินระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่โรงเรียนกำหนดและนักเรียนที่มีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์การทดสอบทักษะต่างๆ ในรายวิชาภาษาอังกฤษ คือทักษะการฟังการพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะทักษะการเขียน ซึ่งมีจำนวนนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.61 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งนี้ปัญหาทักษะการเขียนจึงเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งธิดา ทิพย์สุข (2552 : 9) ได้กล่าวถึงปัญหาการสอนทักษะการเขียนไว้ว่า ครูให้นักเรียนฝึกทักษะการเขียนน้อยมาก เพราะกลัวช้า สอนไม่ทันเวลา ประกอบกับจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนที่มากเกินไป ทำให้เป็นอุปสรรค ในการสอนเขียน เมื่อนักเรียนไม่ได้ฝึกเขียนโดยตรงและใช้เวลาฝึกเขียนน้อยเกินไป จึงทำให้นักเรียน มีความสามารถในการเขียนต่ำไปด้วย ส่วนจินตนา ทองเรือง (2551 : 61) ได้กล่าวว่า ปัญหาการเขียน ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เป็นเพราะนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเขียนภาษาอังกฤษไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ครูกำหนด การใช้รูปคำ ไม่ถูกต้อง การเขียนประโยคมีความหมายไม่ชัดเจน การเขียนตกหล่น ซึ่งสาเหตุของปัญหาดังกล่าว คือ ผู้เรียนขาดทักษะการเขียน การจดจำ ขาดความเข้าใจในการใช้ไวยากรณ์ ขาดทักษะ การเขียน ประโยค ตลอดจนความเข้าใจในการใช้คำชนิดต่างๆ และการนำ ภาษาอังกฤษ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้สุเพ็ญพรรณ ลับ โภษา (2553 : 1) ยังได้กล่าวถึงปัญหาการเขียนว่าเกิดจากการสอน ซึ่งมี สาเหตุหลายประการที่ทำให้การเขียนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากการสอน เขียนให้กับผู้เรียนเป็นภาษาต่างประเทศมักถูกมองข้าม เนื่องด้วยความพยายามส่วนใหญ่ถูกใช้ใ้ นการผลักดันผู้เรียนให้บรรลุศักยภาพทางการสื่อสาร ลักษณะสำคัญของการสอนเขียนในปัจจุบัน ยังคงเน้นการสร้างประโยคเดี่ยวเพื่อฝึกโครงสร้างไวยากรณ์ เน้นการใช้ตัวอย่างบทเรียนมากำหนดให้ ผู้เรียนเขียนตามและหวังว่าผู้เรียนจะสามารถทำได้เอง ซึ่งการที่ผู้เรียนมีความรู้ด้าน โครงสร้างไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์สำนวน การเรียบเรียงความคิดในการเขียนอย่างจำกัด ทำให้การสื่อสารระหว่างผู้อ่าน

กับผู้เขียนเป็นอุปสรรคและยากที่จะสื่อสารได้ตรงกัน ซึ่งปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนวัดเวฬุวัน จังหวัดจันทบุรี เป็นปัญหาที่สำคัญมาก ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำด้วย โดยสาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์เป็นผลเนื่องมาจากนักเรียนขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับคำศัพท์ ความหมายของคำศัพท์ ประโยคหรือบทความภาษาอังกฤษ นักเรียนไม่สามารถเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ สะกดคำผิด ไม่สามารถเรียงลำดับความคิดของตนเอง โดยการถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาเขียนเพื่อใช้ในการสื่อสารให้ผู้รับสารเข้าใจได้อย่างถูกต้อง (โรงเรียนวัดเวฬุวัน. 2559 : 45) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนขาดเทคนิคในการจัดกิจกรรมการสอนเขียน กิจกรรมการเรียนการสอน ไม่ได้เน้นให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียน ประกอบกับนักเรียนขาดความสนใจในการเรียนรู้ นักเรียนรู้สึกไม่สนุก ไม่เข้าใจ เพราะครูผู้สอนส่วนมากจะสอนคำศัพท์ เน้นการจดบันทึก การท่องจำ ในการเขียนประโยคและบทความต่าง ๆ การสอนจะเน้นตัวครูเป็นสำคัญ โดยไม่ได้เน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตัวเอง ซึ่งเมื่อประเมินความสามารถด้านการเขียนแล้ว พบว่า นักเรียนยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการเขียน พร้อมนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น (พันทิวา ลาคา 2555 : 5 - 6) และวิธีที่จะฝึกทักษะการเขียนให้ได้ผลดีวิธีหนึ่ง คือ การพัฒนาชุดกิจกรรม ซึ่งการพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จะทำให้ผู้สอนได้เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ได้ดี เนื่องจากเรียนได้ตามความสามารถของแต่ละบุคคล เป็นการส่งเสริมและฝึกทักษะให้ผู้เรียนค้นหาความรู้ด้วยตนเอง โดยจะต้องมีความรับผิดชอบต่อบุคคลตนเองและเพื่อนร่วมชั้น ชุดกิจกรรมจะช่วยให้ครูเป็นเพียงผู้แนะแนวทางและช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้ โดยอาศัยชุดกิจกรรมถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนและผู้เรียนจะทราบผลการเรียนรู้ของตนเองจากการทำใบงานและสามารถตรวจคำตอบจากใบเฉลยที่มีในชุดกิจกรรม ทำให้ทราบความก้าวหน้าของตนเองได้ตลอดเวลา อีกทั้งยังเพิ่มทักษะการอ่านและความคิดรวบยอดอย่างเป็นระบบ โดยได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงและฝึกปฏิบัติโดยอาศัยชุดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนจะประสบความสำเร็จและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งถือว่าเป็นทักษะพื้นฐานทางสังคมที่มนุษย์พึงมี จำเป็นจะต้องอาศัยกระบวนการกลุ่ม การรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน โดยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันมากยิ่งขึ้น จะส่งผลให้ผู้เรียนรู้จักการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีการเรียนการสอนอีกวิธีหนึ่งที่มีการจัดกลุ่มในกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และสร้างแรงจูงใจในการเรียน โดยผู้สอนจัดสถานการณ์และบรรยากาศให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งแต่ละ

กลุ่มจะมีสมาชิกที่มีลักษณะแตกต่างกันในด้านสติปัญญาหรือความถนัด และสมาชิกแต่ละคนจะต้องมีส่วนร่วม โดยมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ร่วมกัน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือจะช่วยพัฒนาผู้เรียนในเรื่องกระบวนการคิด ทักษะ การทำงานกลุ่ม จนทำให้เกิดความมั่นใจในตนเองมากขึ้น ซึ่งผู้เรียนทุกคนในกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนและยอมรับความคิดเห็น สนับสนุน ช่วยเหลือ มีความรับผิดชอบร่วมกัน เพื่อแก้ปัญหาให้สำเร็จ เพราะทุกคนเป็นส่วนสำคัญของกลุ่ม ที่จะทำกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2554 : 93)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นมีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับว่าครูจะนำวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบไหนมาใช้เพื่อให้เหมาะกับสภาพปัญหาของนักเรียน ซึ่งการจัดกิจกรรมโดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-based Learning-BBL) เป็นการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นให้นักเรียนได้มีโอกาสลงมือปฏิบัติจริง รู้จักฝึกฝนศึกษาค้นคว้าสร้างองค์ความรู้หรือผลงานด้วยการร่วมคิดร่วมทำ และยังมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนความสามารถหรือทักษะ จึงได้ประยุกต์แนวคิดดังกล่าว มาจัดเป็นชั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกระบวนการศึกษาค้นคว้าต่าง ๆ เช่น การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ นักเรียนได้ร่วมมือกันศึกษาค้นคว้าจนได้ความรู้และผลการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิดช่วยส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ทำให้เข้าใจและจำเรื่องที่เรียนได้ และการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเป็น การสอนย่ำซ้ำ ทวนด้วยกิจกรรมหลากหลายโดยมุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่คงทน การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการของสมองแต่ละช่วงวัย เป็นการนำองค์ความรู้เรื่องสมองมาใช้เป็นฐานในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ที่ใช้โครงสร้างและหน้าที่ของสมองเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ โดยไม่สกัดกั้นการทำงานของสมอง แต่เป็นการส่งเสริมให้สมองได้ปฏิบัติหน้าที่ให้สมบูรณ์ที่สุด ภายใต้แนวคิดที่ว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้โดยผ่านทฤษฎีว่าด้วยการทำงานของสมองเป็นสำคัญ ซึ่งทั้งหมดนี้นำไปสู่การจัดกิจกรรมระหว่างครูกับนักเรียนการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และที่สำคัญคือ การออกแบบและใช้เครื่องมือเพื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ และเน้นว่าต้องทำให้นักเรียนสนใจ เกิดการเรียนรู้ความเข้าใจและการจดจำ นำไปสู่ความสามารถในการใช้เหตุผล เข้าใจความเชื่อมโยงสัมพันธ์ในทุกมิติของชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โฮก (Hoge. 2003 : 254) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการรวบรวมผลของการเรียนรู้ตามแนว Brain-Based Learning และการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้ตามแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมองนั้น เป็นการเน้นให้มนุษย์เรียนรู้ได้ดีที่สุด เมื่อมีแนวการสอนที่ทำให้สมองของนักเรียนทำงานได้ดี และยังพบอีกว่า นักเรียนทุกคนสามารถอ่านออกเขียนได้ ทำให้เห็นความสำคัญ of สมองที่พัฒนาตามธรรมชาติทางการเรียนรู้ เทคนิคการเรียนรู้โดยอาศัยแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมองเป็นตัวช่วยส่งเสริมและพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนในโรงเรียน

ประถมศึกษาได้อย่างแน่นอนและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอรวรรณ บุญสมปาน (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความรู้ด้านคำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า

1) ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 50 และอยู่ในระดับดีมาก 2) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 50 และอยู่ในระดับดี ผู้วิจัยคิดว่าการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สมองเป็นฐานน่าจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และความสามารถในการแก้ปัญหาเพราะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ส่งเสริมให้นักเรียนได้นำเอาองค์ความรู้ของสมองมาเป็นฐานในการออกแบบกระบวนการเรียนรู้โดยส่งเสริมการทำงานของสมองให้ปฏิบัติงานให้สมบูรณ์ที่สุด โดยเน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เกิดการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจ จดจำ และนำไปสู่ความสามารถในการแก้ปัญหาได้ จึงอาจส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการเขียนภาษาอังกฤษได้

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นถึงการพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้ดียิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการสื่อสารภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ประโยชน์ของการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้ชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 อีกทั้งยังได้แนวทางสำหรับครู

และผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาประยุกต์ใช้ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สมองเป็นฐานและช่วยพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการสื่อสารภาษาอังกฤษต่อไป

ขอบเขตในการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนขนาดกลางในกลุ่มอำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 จำนวน 7 โรงเรียน 7 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 153 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนวัดเวฬุวัน จำนวน 1 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด 35 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบเจาะจง เนื่องจากสะดวกต่อผู้วิจัย เพราะตัวผู้วิจัยเป็นครูชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนวัดเวฬุวัน ประกอบกับผู้วิจัยได้มีความคุ้นเคยและรู้ถึงสภาพของเด็กเป็นอย่างดี จึงทำให้ผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลที่ง่าย รวดเร็ว ถูกต้อง ทำให้ผลการวิจัยน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สมองเป็นฐาน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยดังต่อไปนี้

1. ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของตนเอง และเกิดกระบวนการกลุ่มไปพร้อม ๆ กัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ชุดกิจกรรมประกอบด้วย ปกนอก

คำนำ สารบัญ คู่มือครู คู่มือนักเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ แบบทดสอบย่อยก่อนเรียน ใบความรู้ ใบกิจกรรม แบบทดสอบย่อยหลังเรียน บรรณานุกรม เฉลยแบบทดสอบ แบบบันทึกคะแนนสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน ปกหลัง

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ มีองค์ประกอบหลายอย่าง ได้แก่ สภาพแวดล้อม บรรยากาศระหว่างครูและนักเรียน สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน เพื่อให้ นักเรียนสนใจ ใคร่รู้ เพื่อให้ นักเรียนสนใจ ใคร่รู้ เพื่อเป้าหมายสำคัญ คือ นักเรียนได้เรียนรู้ได้เต็มศักยภาพสมอง มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 7 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน ครูวางแผนสนทนากับนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมให้ เข้าใจในสิ่งที่จะเรียนและสามารถเชื่อมโยงไปสู่เรื่องที่จะเรียน

ขั้นที่ 2 ตกลงกระบวนการเรียนรู้ ครูและนักเรียนร่วมกันตกลงเกี่ยวกับกิจกรรมที่ต้อง ปฏิบัติ ให้นักเรียนนั่งรวมกันเป็นกลุ่ม

ขั้นที่ 3 เสนอความรู้ ครูเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของนักเรียนมาสร้างองค์ความรู้ใหม่ คือ การสอนหรือการสร้างความคิดรวบยอดให้แก่ นักเรียนจนเกิดความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียน

ขั้นที่ 4 ฝึกทักษะ นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมนำเสนอผลงาน

ขั้นที่ 5 แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นขั้นที่ตัวแทนแต่ละกลุ่ม ออกมานำเสนอผลงานเพื่อเป็น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ขั้นที่ 6 สรุปความรู้ ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ แล้วให้นักเรียนทำใบงานเป็น รายบุคคลแล้วเปลี่ยนกันตรวจโดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลย ให้นักเรียนแต่ละคนปรับปรุง ผลงานของตนเองให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 7 กิจกรรมเกม แจกคะแนนที่ประเมิน ให้รางวัล ให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย หลังเรียน

3. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ผลที่ได้จากการทดสอบประสิทธิภาพ ของชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งกำหนดเกณฑ์ 75/75 ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ทั้งหมดคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละไม่ต่ำกว่า 75 ของคะแนนทั้งหมด

75 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็น ฐานของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละไม่ต่ำกว่า 75 ของคะแนนทั้งหมด

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้วัดความสามารถในการใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบบทดสอบชนิดข้อเขียนแบบอัตนัย

5. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจ ซึ่งวัดโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจมีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็น 5 ระดับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยมุ่งศึกษา ดังภาพประกอบ 1

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม
ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการ
เรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน
2. นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรม ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สมองเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี